

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastapuoli: "Altic" SIA

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, 168 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että oikeus ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen evätään elintarvikeketjuun osallistuvalla verovelvolliselta ainoastaan sillä perusteella, ettei kyseinen verovelvollinen ole noudattanut – olettaen, että tämä on asianmukaisesti osoitettu, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava – elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 18 artiklan 2 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan, jotka koskevat tavarantoimittajien tunnistamista elintarvikkeiden jäljittämistä varten. Näiden velvollisuuksien noudattamatta jättäminen voi kuitenkin olla yksi sellaisista seikoista, jotka yhdessä ja yhtäpitävällä tavalla osoittavat, että verovelvollinen tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, että se osallistui liiketoimeen, joka on osa arvonlisäveropetosta, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava.
- 2) Direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2010/45, 168 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että sillä seikalla, ettei elintarvikeketjuun osallistuva verovelvollinen ole tarkastanut tavarantoimittajiensa rekisteröintiä toimivaltaisissa viranomaisissa elintarvikehygieniasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 6 artiklan 2 kohdan ja rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei ole merkitystä määrittäessä, tiesikö verovelvollinen tai olisiko sen pitänyt tietää osallistuvansa liiketoimeen, joka on osa arvonlisäveropetosta.

(¹) EUVL C 276, 6.8.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 3.10.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen v. Reinhard Westphal

(asia C-378/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 – Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – 3 artiklan 1 kohta – Vanhentumisaika – Asetukset (ETY) N:o 3887/92 ja (EY) N:o 2419/2001 – Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmety hallinto- ja valvontajärjestelmä – Aiheettomien maksujen takaisinperintä – Lievemman vanhentumissäännön soveltaminen)

(2019/C 413/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Vastapuoli: Reinhard Westphal

Tuomiolauselma

Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001, sellaisena kuin se on muutettuna 23.1.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 118/2004, 49 artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetyn vanhentumisajan alkamisajankohta määritetään Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja se vastaa jatkuvien tai toistuvien sääntöjenvastaisuuksien osalta päivää, jona sääntöjenvastaisuus on päättynyt.

(¹) EUVL C 301, 27.8.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 3.10.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL v. Institut des Comptes nationaux (ICN)

(asia C-632/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Talous- ja rahapolitiikka – Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä – Asetus (EU) N:o 549/2013 – Julkisyhteisöjen sektori – Konserninsisäinen rahoitusyksikkö – Käsite – Yhtiö, joka tarjoaa keski- ja vähätuloisille kotitalouksille kiinnitysluottoja julkisyhteisön määräysvallan alaisena)

(2019/C 413/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Hakija: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Vastapuoli: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21.5.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 liitteen A säännöksiä on tulkittava siten, että sen määrittämiseksi, kuuluuko erillinen institutionaalinen yksikkö, joka on julkisyhteisön määräysvallassa, kyseisellä asetuksella käyttöön otetussa tarkistetussa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä tarkoitettuun julkisyhteisöjen sektoriin, kun sillä on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, on tarpeen tutkia kriteeriä, joka koskee sen altistumista taloudelliselle riskille toimintaansa harjoittaessaan.